

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB5 : 1848

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB5 : 1848", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 67.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb5-txt-shoot-n88.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB5:88

#

Jeg kunde i sin Tid have slaaet mig sammen med nogle Stykker, og saa tilintetgjort maaskee hele den literaire Pøbelagtighed. Jeg valgte en anden Maade, den skal nok staae sin Prøve. I Øieblikket seer det rigtignok ud som tabte jeg - o, men det har hidtil været Loven for min Seier; i første Løb taber jeg altid, men jeg seirer tilsidst. Dette ligger dybt grundet i mit Væsen, fordi jeg nemlig ingen Umiddelbarhed har. Det viser sig selv i mit Livs Ubetydeligheder. Min personlige Optræden er uden aplomb, idet En seer mig, tænker han: see hvilken En! Men han tager sig ikke iagt: jeg har Reflexionen.

Mængden maa man altid hjælpe til at seire, men vel at mærke saaledes, at den seirer forkeert. Goldschmidt seirede jo complet: Alle loe, alle de tusinde og tusinde. Og dog skal den Seier blive ham dyr, han fik mig dog forkeert i Halsen.

Saaledes maatte og maae det nemlig gaae. Enten maatte det lykkes al denne Pøbelagtighed at lægge mig øde; men i saa Fald vil netop Reaction[en] blive meget alvorlig, thi dertil er jeg Danmark for vigtig, og i Grunden ogsaa anseet ja egl. afholdt af saa saare Mange - især naar dette skete mig. Eller det lykkes ikke, jeg gaaer uskadt: saa er dens Magt afspændt. Successive som jeg nu arbejder mig længere og længere ind i at fremstille Xstds uhyre Pathos, skal hiin Begivenhed faae ny og ny Modification. Og hvad saa? Saa skal det være lykkedes mig lidt efter lidt at omsætte al denne Piatten og Forhaanen som skulde være Ingenting i en ganske anden Bestemmelse: som Alvor.

Sagen er jeg forstod Goldschmidt og Consorter indtil den fineste Nerve - de forstode slet ikke mig; jeg kjender deres Bestik hver een Linie, de vidste Intet om mit.